

Gaver til guderne

Dyrene ofres

Efter at processionen nu var afsluttet, ofrede konsulerne og de dertil bemyndigede præster okser, og måden, hvorpå offeret blev udført, var den samme som hos os. For efter at have vasket deres hænder rensede de offerdyrene med rent vand og strøede korn på dyrenes hoveder, hvorpå de efter en bøn beordrede deres offertjenere at slagte dem. Mens dyret stadig stod oprejst, slog nogle af tjenerne det på tindingen med en kølle, andre tog med deres offerknive imod det faldende dyr. Derpå flåede de dyret og parterede det, idet de tog et stykke af hvert af de indre organer samt af hvert af dyrets lemmer som et første-offer, der blev overstrøet med byggryn og båret i kurve hen til offerpræsterne. Præsterne anbragte dem på altrene, som blev antændt, og hældte vin over ofrene, mens de brændte.

(Dionysos fra Halikarnassos, Roms gamle historie 7.72.17, ca. 10 f.Kr., oversat af Ittai Gradel)

Det er sandt, siger Theofrast, at blandt syrerne ofrer også jøderne stadig dyr, en tradition som går helt tilbage til de tidligste tider. Men hvis vi blev overtalt af dem til at ofre på samme måde, som de gør, så skulle vi afholde os fra denne gerning. For de spiser ikke kødet fra offerdyrene, men efter at have kastet hele offerdyret i ilden og overhældt det med masser af honning og vin i løbet af natten, så brænder de det hurtigt, for ikke at solen, som jo ser alt, skal være tilskuer.

(Porfyrios, Om afholdenhed 2.26, 3. årh. e.Kr., oversat af Birgitte Bøgh)

Kageopskrift

Hvordan man laver en offerkage. Knus to pund ost i en skål; når dette er grundigt gjort, så tilsæt et pund hvedemel eller bare, hvis du vil have en lettere kage, et pund fint mel, og bland godt med osten. Tilsæt et æg og bland det godt sammen. Lav det til et brød, læg det på blade og bag det langsomt på et varmt ildsted under en krukke.

(Cato, Om landbrug 75, ca. 160 f.Kr., oversat af Birgitte Bøgh)

En tyr eller en stele

Til Men Axiotennos. Tatiane, datter af Herpos, lovede en tyr på vegne af sine brødre <og/eller søstre> og blev hørt, men var ikke i stand til at betale for tyren og spurgte så guden, og han accepterede så at nøjes med en stele. Året 320, den tiende i måneden Panemos.

(Indskrift til guden Mên, fra Lydien, ca. 235 e.Kr., oversat af Birgitte Bøgh)

En grådig gudinde

Måtte guderne, hver og en, forbande den alfons, som fra denne dag nogensinde ofrer et eneste offerdyr til Venus eller giver hende et eneste røgelseskorn. For uheldige jeg står her i dag, mine rasende guder; seks gange i dag har jeg ofret et lam, men jeg kunne overhovedet ikke gøre Venus tilfreds! Så eftersom jeg ikke kan modtage nogen gode tegn, er jeg selv blevet helt vanvittig af raseri og sagde til præsterne, at de ikke mere skulle skære gudens del af kødet af. Det er den måde, jeg har snøret hende på, den grådige Venus. Hun ville ikke lade nok være nok, så jeg måtte selv sætte en stopper for det. Sådan gør jeg tingene. Sådan er jeg bare.

(Plautus, fra komedien Den lille Puner, vers 449-459, 190 f.Kr., oversat af Birgitte Bøgh)